

תת"ע (באר שבע) 9781-11-23 - מדינת ישראל נ' פאיז אלכתנאני

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 9781-11-23 מדינת ישראל נ' אלכתנאני

תיק חיצוני: 30251834963

בפני כב' השופט הבכיר, אלון אופיר

מדינת ישראל

מאשימה

נגד

פאיז אלכתנאני

נאשמים

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם. הנאשם זומן למשפטו כדין במסירה ידנית של שוטר אך בשל המלחמה בית המשפט דחה את הדיון עליו ידע המבקש במקור וזומן אליו כדין. החלטת בית המשפט על דחייה של הדיון נשלחה באופן בו זימון למשפטו הגיע עם איש דואר לכתובתו באמצעות דואר רשום וחזר עם ציון "בהעדר הנמען, נמסר למי שגר עימו בבית".

על ענייננו חלה הוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],

בית המשפט העליון קבע הלכה ברורה ביחס לכללים בהם יידרש בית המשפט לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר (ראה ההלכה בע"פ 4808/08 מדינת ישראל נגד שרון מנחם - להלן "פרשת מנחם").

בפרשת מנחם הפנה בית המשפט העליון להלכה ותיקה אחרת שהתקבלה ברע"פ 9142/01 איטליא נגד מדינת ישראל שם נקבע כי כדי שיבוטל פסק דין הנובע ממשפט אליו לא התייצב נאשם שזומן כדין יהיה על המבקש להראות טעם ממשי אשר מנע ממנו את היכולת להתייצב או להגיש בקשת דחייה מנומקת מבעוד מועד לחליפין עליו להראות כי נגרם לו עיוות דין כתוצאה מהחלטת בית המשפט.

ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018) נקבע על ידי בית המשפט העליון:

"לאור חזקת המסירה המעוגנת בתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, עומדת משוכה גבוהה למדי

בפני הטוען לקיום עילה זו. מהפסיקה נלמדים הכללים הבאים: כאשר דו"ח העבירה, ההזמנה לדיון, או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובת של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות, גם אם עבר למקום מגורים אחר מבלי ששינה את כתובתו במשרד הפנים; מסירת הזימון לאדם בוגר בכתובת הרשומה של המבקש מהווה מסירה כדין; טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי ואין להעלותן בעלמא; ככלל, טענות בדבר בלבול או שכחה של מועד הדיון לא תתקבלנה כסיבה מוצדקת לאי התייצבות, הגם שבמקרים מתאימים ניתן לטעון לקיומו של חשש לעיוות דין; טענות בדבר חוסר האפשרות לקבל את דבר הדואר, בשל שהייה בחו"ל, שהייה ממושכת במקום אחר בארץ, אשפוז בבית חולים וכיו"ב, יש לתמוך במסמכים; אשר לעילת הביטול של פסק דין שניתן בהיעדר מחמת עיוות דין, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה זו ולתמוך אותם במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה. כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין שנגרם למבקש, ישקול בימ"ש אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים כדי לבחון את תקפות הטענה או להחליט, גם מבלי לקיים דיון, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו.

במקרה שבפני המבקש לא העלה כל נימוק ממשי המצדיק את אי התייצבותו למשפט.

מאחר והמבקש זומן במקור לדיון באופן בו זה נמסר לו ידנית על ידי שוטר, חובה הייתה על המבקש לברר למתי נדחה משפטו ומה עלה בגורל תיקו.

מעבר למחדלו של המבקש לברר למתי נקבע תיקו, בית המשפט מיוזמתו שלח למבקש זימון חדש באמצעות דואר רשום וזה נמסר בביתו בהתאם לאישור שצרף המבקש עצמו לבקשתו.

המבקש לא סתר את חזקת המסירה הקבועה בחוק ביחס למסירה בביתו למי שגר עימו.

הסבריו של המבקש לאי התייצבותו אינם מצדיקים את ביטול ההליך שהתקיים בהתאם לחוק בהעדרו, קל וחומר כאשר לא הועלתה כל טענה ממשית ביחס לעצם ביצוע העבירה.

לא מצאתי כל עיוות דין ביחס להרשעה או ביחס לעונש אשר נגזר על המבקש אל מול חומרת העבירה שיוחסה לו.

בנסיבות המתוארות לעיל, אני מחליט לדחות את הבקשה.

על המבקש להפקיד רישונו במזכירות מיד בתום עיכוב הביצוע שניתן לו בעקבות בקשה זו.

ניתנה היום, כ"ד אב תשפ"ד, 28 אוגוסט 2024, בהעדר הצדדים.